

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)**

9 päivänä heinäkuuta 2002 *

Asiassa T-333/00,

Rougemarine SARL, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajinaan asianajajat T. Levy
ja O. Rezlan, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään K. Banks ja M. Wolfcarius,
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jota tukee

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään A. Lopes Sabino,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii 5.9.2000 päivätyssä kirjeessä tehdyn komission sen päätöksen kumoamista, jolla kieltäydyttiin myöntämästä kantajalle rahoitustukea MEDIA II -ohjelman puitteissa ja korvausta tästä kieltäytymisestä aiheutuneesta vahingosta,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),**

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.2.2002 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Neuvosto on tehnyt 10.7.1995 päätöksen 95/563/EY, joka koskee Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpanoa (MEDIA II — Kehittäminen ja levitys) (1996—2000) (EYVL L 321, s. 25).
- 2 Koska komissio on vastuussa tämän ohjelman täytäntöönpanosta, se myöntää rahoitustukia yrityksille, joiden hankkeet se valitsee päätöksen 95/563/EY 5 artiklassa määritellyn ehdotuspyyntömenettelyn avulla.
- 3 Päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa täsmennetään, mitkä yritykset voivat saada tällaista tukea:

”Ohjelman puitteissa tukea saavien yritysten on oltava jatkuvasti jäsenvaltioiden ja/tai jäsenvaltioiden kansalaisten hallinnassa joko välittömästi tai pääosakkuudella, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimusten ja yleissopimusten soveltamista, joissa yhteisö on sopimusosapuolena.”

4 Ehdotuspyyntöilmoituksessaan 3/2000 komissio esitteli suuntaviivat ehdotuksen tekemistä varten, jotta riippumattomat eurooppalaiset tuotantoyhtiöt voivat saada tukea esittämiensä audiovisuaalisten teosten (fiktio, luova dokumentti) kehittämiseen (jäljempänä suuntaviivat).

5 Suuntaviivojen 2 kohdan toisessa kohdassa määritellään eurooppalaiset tuotantoyhtiöt seuraavalla tavalla:

”Yritys, jonka pääasiallinen toiminta on audiovisuaalinen tuotanto ja jonka omistus on suoraan tai pääosakkuudella Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltioiden kansalaisilla sekä muiden sellaisten Euroopan valtioiden kansalaisilla, jotka osallistuvat MEDIA-ohjelmaan ja joilla on kotipaikka yhdessä näistä valtioista.”

6 Suuntaviivojen 3.1.1 kohdassa luetellaan seuraavat arviointiperusteet suunnitella olevien audiovisuaalisten teosten valitsemista varten:

— hankkeen laatu ja omaperäisyys (jota arvioidaan käsittelyn, käsikirjoituksen, kuvakäsikirjoituksen jne. perusteella)

— ehdotuksen tekvän yhtiön ja sen henkilökunnan aikaisemmat tuotannot —

— hankkeen mahdollisuudet tulla tuotetuksi — —

— hankkeen tarkoitus kansainväliseen kaupalliseen hyödyntämiseen”.

- 7 Suuntaviivojen 1 kohdassa ilmoitetaan, että komissio on antanut ”the European MEDIA Development Agencyn” (EMDA) tehtäväksi avustaa sitä hankkeiden arvioinnissa.

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 8 Kantaja on audiovisuaalisen tuotannon yhtiö, jolla on kotipaikka Ranskassa. S. Alaoui, yhtiön johtaja ja enemmistöosakas, on Tunisian kansalainen ja on asunut Ranskassa vuodesta 1991.
- 9 Kantaja on vastannut useaan MEDIA II -ohjelman puitteissa julkaistuuun ehdotuspyyntöilmoitukseen, mutta tuloksetta. Ehdotuspyyntöilmoituksen 3/2000 julkaisemisen jälkeen kantajana olevan yrityksen johtaja tiedusteli komissiolta 30.3.2000 seuraavaa:

”Haluan esitellä hankkeen ehdotuspyyntöilmoituksen 3/2000 puitteissa saadakseni audiovisuaalisten teosten kehittämiseen tarkoitettua tukea.

Rougemarine on Ranskan oikeuden mukainen riippumaton tuotantoyhtiö, jonka pääosakas on sen johtaja, joka ei ole Euroopan unionin jäsenvaltion eikä muun sellaisen Euroopan valtion kansalainen, joka osallistuu MEDIA-ohjelmaan.

Haluaisin tietää, pidetäänkö [Rougemarinea] eurooppalaisena tuotantoyhtiönä [suuntaviivoissa] annetussa määritelmässä tarkoitettulla tavalla.

— —”

- 10 Komissio vastasi 31.3.2000 päivätyllä sähköpostiviestillä, että kantaja ei ilmeisesti vastaa sitä eurooppalaisen tuotantoyhtiön määritelmää, joka suuntaviivoissa on ilmoitettu.
- 11 Ehdotuspyyntöilmoituksen 3/2000 puitteissa kantaja jätti 14.4.2000 tutkittavaksi Hôr-nimisen hankkeen, jonka komissio ilmoitti saapuneeksi 26.5.2000 täsmentäen, että riippumattomien asiantuntijoiden ryhmä tulisi arvioimaan hankkeet.
- 12 Komissio antoi kantajalle tiedoksi 5.9.2000 päivätyssä kirjeessä päätöksensä hylätä Hôr-niminen hanke (jäljempänä riidanalainen päätös); päätöksessä todetaan seuraavaa:

”Saapuneiden hankkeiden arviointi on päättynyt ja [Hôr-niminen] hanke ei valitettavasti tullut valituksi.

Kaikki tutkittavaksi jätetyt hankkeet (yhteensä 577 hakemusta) tutkittiin huolellisesti seuraavien arviointiperusteiden valossa:

- hankkeen laatu ja omaperäisyys

- sen tutkittavaksi jättäneen yrityksen ja sen henkilökunnan kokemus

- hankkeen mahdollisuus tulla tuotetuksi

- kelpoisuus päästä kansainväliseen levitykseen.

Koska erittäin tasokkaita ehdotuksia oli paljon, komissio valitsi tämän ehdotuspyynnön yhteydessä 90 hanketta, joihin käytettävä kokonaisbudjetti on 3 900 000 euroa, mikä vastaa 16 prosentin hyväksymisprosenttia.

Vaikka meidän on annettava teille kieltävä vastaus siltä osin kuin on kyse edellä mainitusta hankkeesta, kiitämme teitä osoittamastanne kiinnostuksesta MEDIA-ohjelmaa kohtaan. Toivomme, että osallistutte johonkin seuraavista MEDIA-ohjelman järjestämistä ehdotuspyynnöistä.”

Oikeudenkäyntimenettely

- 13 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.11.2000 saapuneella kannekirjelmällä.

- 14 Neuvosto toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 27.12.2000 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulohakemuksen 29.1.2001 antamallaan määräyksellä.

- 15 Väliintulija jätti väliintulokirjelmänsä 6.3.2001.

- 16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

- 17 Asianosaisten ja väliintulijan lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 22.2.2002 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

18 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hyväksyy päätöksestä 95/563/EY esitetyn lainvastaisuusväitteen

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— myöntää sille korvausta tästä päätöksestä aiheutuneesta vahingosta

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää lainvastaisuusväitteen ja kumoamisvaatimuksen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää ne perusteettomina

— hylkää korvausvaatimuksen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Väliintulija vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää päätöksestä 95/563/EY esitetyn lainvastaisuusväitteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kumoamiskanne

21 Kantaja esittää yhden kanneperusteen, joka koskee riidanalaisen päätöksen syrjivää luonnetta. Kantaja väittää, että komissio on kieltäytynyt myöntämästä sille rahoitustukea sillä perusteella, että sen pääosakas on tunisialainen. Vaikka tämä peruste ei nimenomaisesti käy ilmi riidanalaisesta päätöksestä, kantaja väittää sen olleen todellisuudessa ratkaiseva. Koska kantaja katsoo näin ollen joutu-neensa syrjinnän kohteeksi, se vetoaa ensisijaisesti siihen, että riidanalainen päätös on lainvastainen, ja toissijaisesti siihen, että päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa ilmoitettu kansalaisuuteen liittyvä edellytys on lainvastainen.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet

- 22 Komissio katsoo, että kumoamiskanne on hylättävä. Se katsoo, että kantajalla ei ole oikeussuojaintressiä riidanalaista päätöstä vastaan, kun se vetoaa seikkoihin, joilla tätä päätöstä ei ole perusteltu. Komissio kiistää kantajan väitteen, jonka mukaan kantajan hanketta ei valittu sen vuoksi, että se ei täytä eurooppalaisen tuotantoyhtiön ominaisuuteen liittyvää valintakelpoisuuden edellytystä (päättöksen 95/563/EY 3 artiklan neljäs kohta). Komissio toteaa, että riidanalainen päätös perustuu ainoastaan siihen seikkaan, että riippumattoman asiantuntijan suorittaman tutkimuksen jälkeen ilmeni, että kantajan hanke ei täyttänyt valintaedellytyksiä (suuntaviivojen 3.1.1 kohta) eikä voinut näin ollen saada yhteisön rahoitusta. Tällaisissa olosuhteissa kyse ei voinut olla minkäänlaisesta implisiitisestä hylkäämisperusteesta. Näin ollen kantajalla ei ole oikeussuojaintressiä sellaista perustetta vastaan, jolla riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 23 Vastaväitteissään komissio moittii kantajan väitteiden merkityksellisyyttä asian kannalta eikä sen oikeussuojaintressiä. Se, onko riidanalaista päätöstä perusteltu implisiittisesti sillä seikalla, että kantaja ei täytä päättöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa ilmaistua eurooppalaisen tuotantoyrityksen määritettä, kuuluu pääasian tarkastelun piiriin eikä koske kanteen tutkittavaksi ottamista.

24 Kanne on näin ollen otettava tutkittavaksi.

Pääasia

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

- 25 Kantaja väittää ensimmäiseksi, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan EY 12 artiklaa ja loukataan yhdenvertaisuuden perustavanlaatuisia periaatteita.
- 26 Se, että komissio on järjestelmällisesti hylännyt kantajan eri hankkeet, osoittaa kantajan mukaan, että sen pääosakkaan kansalaisuus on riidanalaisen päätöksen todellinen peruste.
- 27 Kantaja esittää, että sen vaivannäöstä huolimatta komissio on hylännyt kaikki sen MEDIA-ohjelman puitteissa esittelemät hankkeet täysin samanlaisella sanamuodolla, mistä kantajan mukaan ilmenee, että komissio on halunnut syrjäyttää kantajan selventämättä päätöksiään sen enempää.

- 28 Lisäksi komissio on kantajan mukaan muistuttanut 31.3.2000 päivätyssä sähköpostiviestissään, että kantaja ei ilmeisesti vastaa eurooppalaisen tuotantoyhtiön määritelmää.
- 29 Kantajan mukaan hankkeet, jotka se esitteli ehdotuspyyntöilmoitusten 3/97, 3/98 ja 3/2000 puitteissa, täyttivät valintaperusteet. Kantaja esittää muun muassa ne seikat, joiden perusteella voidaan päätellä, että Hôr-niminen hanke, josta käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse, täyttää hankkeen laatuun ja omaperäisyyteen, tuotantoyhtiön ja sen henkilökunnan osaamiseen, hankkeen mahdollisuuksiin tulla tuotetuksi ja kansainvälisen tuottamisen mahdollisuuksiin liittyvät valintaperusteet.
- 30 Lisäksi komissio ei ole ennen nyt käsiteltävänä olevan kanteen nostamista koskaan vedonnut asiantuntijalausannon olemassaoloon. Kantajan mukaan komissio ei kuitenkaan voinut hylätä Hôr-nimistä hanketta ilman viittausta tähän asiantuntijalausuntoon, jos sellainen oli olemassa silloin, kun riidanalainen päätös tehtiin. Kantaja katsoo, että tästä seikasta ilmenee, että todellisuudessa komissio tyytyi hylkäämään sen hakemuksen sillä perusteella, että kantajan pääosakas on tunisialainen, vaikka tämä peruste ei nimenomaisesti ilmenekään riidanalaisesta päätöksestä.
- 31 Kantajan mukaan kansalaisuuteen liittyvä arviointiperuste, jota siihen näin ollen on sovellettu, johtaa yhtiön pääosakkaan kansalaisuuden perusteella tapahtuvaan eurooppalaisten yhtiöiden väliseen syrjintään; tämä syrjintä on kantajan mukaan oikeuskäytännössä ja EY 12 artiklassa vahvistetun yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen vastaista.

- 32 Toiseksi kantaja kiistää sen, että se valituksi tulemisen edellytys, joka on ilmaistu päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa ja joka koskee eurooppalaisten tuotantoyhtiöiden osakkaiden kansalaisuutta, ei ole lainmukainen EY 12 artiklaan ja yhdenvertaisuuden periaatteeseen nähden.
- 33 Komissio kiistää nämä väitteet ja korostaa, että riidanalaiseen päätökseen sisällytynyt kieltäytyminen perustuu kantajan esittelemän hankkeen olennaiseen heikkouteen eikä minkään tyyppiseen syrjintään. Komissio katsoo, että kanne on perusteeton, koska siinä riitautetaan sellainen hylkäämisperuste, jota ei mainita riidanalaisessa päätöksessä, jonka perustelut kaiken lisäksi ovat riittävät.
- 34 Toissijaisesti komissio katsoo, että kyseinen kansalaisuuteen liittyvä edellytys on yhteensopiva syrjintäkiellon periaatteen kanssa.
- 35 Tältä osin neuvosto täsmentää, että kantajan riitauttama kansalaisuuden edellytys on objektiivinen eikä syrjivä. Se muistuttaa, että yhteisön oikeudessa ei ole olemassa yleistä periaatetta, joka velvoittaisi yhteisön kohtelemaan kolmansia maita ja niiden kansalaisia kaikilta osin samalla tavalla kuin jäsenvaltioita ja niiden kansalaisia (asia 52/81, Faust v. komissio, tuomio 28.10.1982, Kok. 1982, s. 3745, 25 kohta; asia C-122/95, Saksa v. neuvosto, tuomio 10.3.1998, Kok. 1998, s. I-973, 56 kohta ja yhdistetyt asiat C-364/95 ja C-365/95, T. Port, tuomio 10.3.1998, Kok. 1998, s. I-1023, 76 kohta).
- 36 Lisäksi EY 12 artikla on perusta yhteisön kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteelle, joka pääsääntöisesti ei ole sovellettavissa kolmansien valtioiden kansalaisiin (asia 223/86, Pesca Valentia, tuomio 19.1.1988, Kok. 1988, s. 83, 18 kohta ja yhdistetyt asiat C-64/96 ja C-65/96, Uecker ja Jacquet, tuomio 5.6.1997, Kok. 1997, s. I-3171, 16 kohta).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 37 On todettava, että riidanalaisen päätöksen perustelut koskevat ainoastaan sen hankkeen riittämättömyyttä, jota varten kantaja haki yhteisön rahoitustukea. Riidanalaisessa päätöksessä ei ole mainintaa kantajan valintakelpoisuudesta MEDIA II -ohjelmaan tai ehdotuspyyntöilmoitukseen 3/2000 eurooppalaisen tuotantoyrityksen määritelmän kannalta. Väitteet, jotka koskevat päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa ilmaistun valintakelpoisuuden edellytyksen syrjivää luonnetta, ovat näin ollen ilmeisesti asian kannalta merkityksettömiä, koska se, että tätä arviointiperustetta olisi sovellettu, ei käy ilmi riidanalaisen päätöksen perusteluista.
- 38 Kantaja katsoo kuitenkin, että riidanalainen päätös perustuu implisiittisesti siihen seikkaan, että se ei ole eurooppalainen tuotantoyhtiö päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla. Koska riidanalaisen päätöksen sanamuoto on selkeä, kantajan on näytettävä toteen, että päätös perustuu todellisuudessa implisiittiseen perusteeseen, joka koskee sen pääosakkaan kansalaisuutta. Tämän vuoksi kantaja vetoaa niihin kieltäviin vastauksiin, jotka sille annettiin ehdotuspyyntöjen 3/97 ja 3/98 yhteydessä, ja komission 31.3.2000 tekemään ilmoitukseen, jossa kantajalle ilmoitettiin, ettei se ilmeisesti vastaa eurooppalaisen tuotantoyrityksen määritelmää.
- 39 Komissio kuitenkin hylkäsi rahoitustukihakemukset, jotka kantaja esitti vastauksena ehdotuspyyntöilmoituksiin 3/97 ja 3/98 hakemusten laadun eikä minäkään kantajan valintakelvottomuuteen liittyvän syyn vuoksi.

- 40 On totta, että 31.3.2000 tekemässään ilmoituksessa komissio todellakin ilmoitti kantajalle, ettei tämä ”ilmeisesti vastaa” eurooppalaisen tuotantoyrityksen määritelmää, joka suuntaviivoissa on annettu.
- 41 On kuitenkin todettava, että kantaja ei ole katsonut tämän ilmoituksen sitovan sitä ja että se on sen jälkeen esittänyt tukihakemuksen ehdotuspyyntöilmoituksen 3/2000 puitteissa. Komissio ei tätä hakemusta käsitellessään ollut tarkastanut sitä, vastasiko kantaja päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa ilmaistua kansalaisuuden edellytystä. Asiaan liittyvistä asiakirjoista ilmenee, että komissio on todellakin tarkastellut kantajan hankkeen ansiot. Tätä varten komissio on esittänyt rahoitustukihakemusten arvioinnin suorittaneen riippumattoman asiantuntijan laatiman kertomuksen. Tässä kertomuksessa korostetaan hankkeen puutteita, ja muun muassa sitä seikkaa, että käsikirjoitus ei ollut riittävän valmis ja että suunniteltu budjetti oli liian merkittävä mahdolliseen yleisöön nähden. Näissä olosuhteissa ei voida epäillä sitä, että komissio on todella arvioinut kantajan hanketta valintaperusteisiin nähden.
- 42 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa sillä, että riidanalaisessa päätöksessä ei täsmennetä niitä erityisiä seikkoja, joiden perusteella komissio teki sen johtopäätöksen, että kantajan hanke ei täyttänyt ehdotuspyyntöilmoituksessa 3/2000 asetettuja edellytyksiä, tai sillä, että komissio ei ollut toimittanut tai maininnut ennen nyt käsiteltävänä olevan kanteen nostamista sitä asiantuntijalausuntoa, jonka perusteella se teki riidanalaisen päätöksen.
- 43 Jos kantajan väitteissä katsotaan tarkoitettavan myös riidanalaisen päätöksen perusteluiden riittämättömyyttä, tutkittaessa sitä, täyttävätkö riidanalaisen päätöksen perustelut EY 253 artiklan vaatimukset, otetaan huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt.

- 44 Käsiteltävänä olevassa asiassa se, että päätös, jossa komissio kieltäytyi myöntämästä rahoitustukea MEDIA II -ohjelman puitteissa, perusteltiin lyhyesti, vaikuttaa olleen väistämätön seuraus siitä, että ehdotuspyyntöilmoituksen 3/2000 puitteissa käsiteltiin lukuisia tukihakemuksia, joihin komission oli vastattava lyhyen määräajan sisällä. Riidanalaisesta päätöksestä käy ilmi, että komissio hylkäsi noin 84 prosenttia niistä 577 rahoitustukihakemuksesta, jotka se käsitteli. Näissä olosuhteissa jokaisen yksittäispäätöksen täsmällisempi perusteleva olisi hidastuttanut olennaisesti ehdotuspyyntöilmoituksen 3/2000 puitteissa käytettävissä olleiden yhteisön varojen myöntämismenettelyä (ks. analogisesti asia C-213/87, Gemeente Amsterdam ja VIA v. komissio, tuomio 7.2.1990, Kok. 1990, s. I-221, 2 kohta, julkaistu lyhennelmänä). Vaikka riidanalaisen päätöksen perustelut ovat lyhyet, kantaja on voinut niiden perusteella puolustaa oikeuksiaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on voinut niiden perusteella tutkia päätöksen laillisuuden.
- 45 Tästä seuraa, että kantaja ei ole osoittanut, että riidanalainen päätös perustuu implisiittisesti siihen seikkaan, että komissio on katsonut, että kantaja ei ole yhtiö, jolle voidaan myöntää rahoitustukea MEDIA II -ohjelman puitteissa.
- 46 Näin ollen väitteet, jotka liittyvät eurooppalaisen tuotantoyhtiön määritelmän syrjivään luonteeseen, eivät ole asian kannalta merkityksellisiä ja ne on hylättävä. Siksi ei ole tarpeen tutkia, ovatko kantajan ne väitteet perusteltuja, jotka koskevat päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljännessä kohdassa ilmaistua eurooppalaisen tuotantoyhtiön määritelmää, koska myöskään ne eivät ole asian kannalta merkityksellisiä.
- 47 Kumoamiskanne on näin ollen hylättävä.

Korvausvaatimus

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

- 48 Kantaja vaatii korvausta vahingosta, joka sille on aiheutunut siihen kohdistetusta syrjinnästä ja jonka suuruudeksi se alustavasti arvioi 2 446 386,70 euroa.
- 49 Komissio vastaa, että kantaja ei ole osoittanut, että edellytykset yhteisön vastuun syntymiseksi täyttyvät käsiteltävänä olevassa asiassa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 50 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisö on sopimussuhteen ulkopuolissa vastuussa vahingosta ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: yhteisön toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiallisesti syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. tältä osin asia C-87/89, Sonito ym. v. komissio, tuomio 17.5.1990, Kok. 1990, s. I-1981, 16 kohta ja asia T-13/96, TEAM v. komissio, tuomio 29.10.1998, Kok. 1998 s. II-4073, 68 kohta).

- 51 Kumoamiskanteen tarkastelusta ilmenee, että koska komissio ei ole toiminut sellaisella lainvastaisella tavalla, että yhteisön vastuu syntyisi, yksi yhteisön vastuun syntymisen edellytyksistä ei täyty.
- 52 Näin ollen kantajan korvausvaatimus on hylättävä ilman, että on tarpeellista tutkia, täyttyvätkö muut edellytykset yhteisön vastuun syntymiseksi.
- 53 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on veloitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, koska komissio on vaatinut sitä.
- 55 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan neuvosto väliintulijana vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä vastapuolen oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Cooke

García-Valdecasas

Lindh

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä heinäkuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

J. D. Cooke

jaoston puheenjohtaja